

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

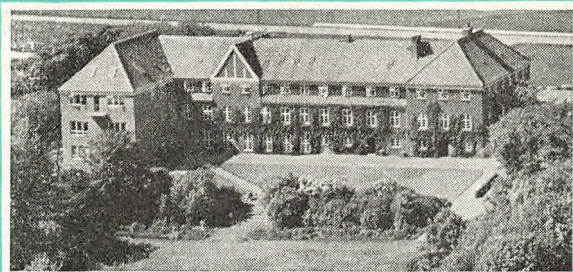
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

4 April 1964 · 56. årgang

ET VERS, DER GÆLDER OS ALLE

Jeg går i fare, hvor jeg går,
min sjæl skal altid tænke,
at Satan alle vegne står
i vejen med sin lænke.
Hans skjulte helvedbrand
mig let forvilde kan,
når ej jeg på min skanse står.
Jeg går i fare, hvor jeg går.

Selv om det er moderne at henregne både
Gud og Djævel til fantasiens og overtroens
verden, så bør vi ikke være moderne i den
henseende, men lad os tage det alvorligt
med forsagelsen og troen. Lad os hver især
alvorligt overveje, om det næste vers også
passer på mig.

Jeg går med Jesus, hvor jeg går,
han har mig ved sin side,
i kamp og strid han med mig står,
forsøder al min kvide.
Hvor han sit fodspor lod,
der sætter jeg min fod!
Trods al den del, mig ilde spår,
jeg går med Jesus, hvor jeg går.
Brorson, nr. 40 i salmebogen.

Til jer, der lige har forladt skolen

I skal også ad denne vej have en tak for
vinteren og en særlig hilsen fra jeres skole.
Der blev tyst i huset, da I var borte, men
kun så kort. Så kom håndværkerne. Og
sandt at sige er der meget at se til, men så
bliver skolen også lidt pænere end før. Vi
får ene ny springmadrasser, og dørene bliver
gjort i stand ved håndtagene. Her er mu-
rere, snedkere og maler.

Nu håber vi, I hver især er godt i gang,
og at I gør en god indsats for at fylde jeres
plads, for at være flinke og dygtige. Altså:
Begge dele. Er I flinke og dygtige, vil I
møde megen venlighed.

Og husk så dette med Guds ord og bøn-
nen, ellers går det den forkerte vej for jer.
Lad ikke Djævelen bilde jer noget andet
ind.

Vil I også bede for jeres skole og for os?
I ved, vi trænger til forbøn. Og vil I gøre
en indsats for at få jeres kammerater på
skolen? Bed og arbejd!

Tak for i vinter og lev vel. På gensyn til
elevfesten 1. søndag i juli.

„Løft dit hoved, men ingen knejsen,
så farvel da og lykke på rejsen.“

*Nissumstævnet i Vinderup er fastsat til søndag 31. maj.
Program kommer i næste nummer af bladet.*

HVAD NÅR VI?

Jeg har lovet at skrive et stykke til elevbladet, og jeg gør det meget gerne, selv om jeg kun kender nogle få stykker af de gamle elever. — I kender sikkert alle dette, at man træffer mennesker, man ikke kender, og skal forsøge at snakke med dem, måske en hel aften. — Så siger man til sig selv: „Hvad skal jeg nu snakke med dem om en hel aften?“ Man kan godt have det noget lignende, når man skal skrive i et elevblad og ikke kender de elever, der læser bladet. Det er altid godt at kunne finde noget at snakke om, som har fælles interesse. Jeg vil derfor forsøge at delagtiggøre jer i lidt af det, jeg går og tumler med i tankerne og i praksis sådan angående mit arbejde og virke her på skolen, idet jeg regner med, at det kan have jeres interesse.

Nogle af forældrene til efterskoleelever fra i vinter spurgte mig på forældredagen, hvor meget vi nu når i de landbrugstimer, som nogle af efterskoleeleverne har som valgfrie fag. — Det er sådan, at den eftermiddag, hvor vi har valgfrie fag, kan efterskoleeleverne bl. a. vælge landbrug. Der var 12, som havde valgt dette i vinter, og de havde tre timer ugentlig.

Spørgsmålet var jo, hvor meget vi nåede. Det er ret vanskeligt at besvare, idet det jo er forskelligt, hvad den enkelte når at opfatte. Vi delte det sådan, at vi tog 1 time med planteavl, 1 time med husdyrbrug og 1 time med motorlære hver eftermiddag. Det vil sige ca. 18 timer ialt i hver af de tre ting. Der kan selvsagt ikke blive tale om at gå i dybden, men alligevel mener jeg, det er muligt at nå noget. Målet for mig har været at gøre dem om muligt endnu mere interesseret i det spændende erhverv, som landbrug jo er, nemlig ved at snakke med dem om ting, som de sådan set godt kendte, men alligevel ikke kendte. F. eks. hvad består en roe af, hvad skal den have for at

gro, hvordan går det egentlig til, at en roe kan vokse fra et lille frø til en forholdsvis stor plante? Hvad indeholder den jord, som roen skal gro i, og hvad skal vi som landmand gøre, for at roen kan gro godt?

Noget lignende gælder for husdyr. Man ved nok, at en ko skal have kraftfoder, men hvorfor kan den ikke godt nøjes med roer og halm? — Vi nåede så langt, at eleverne blev helt dygtige til at lave både gødningsplaner og foderplaner. Når de nu er kommet hjem eller ud i plads, så kniber det sikkert lidt, hvis de skal gøre det på egen hånd, men de skal jo heller ikke være selvstændige landmænd lige med det samme. Hvis de blot har fået større forståelse og dermed også interesse for det, der sker omkring dem i landbruget, så mener jeg, at vi har nået ikke så lidt endda.

Hvis en højskolelærer skal være ærlig, så må han vist indrømme, at han ikke når det, han gerne ville, fordi tiden er begrænset. Dermed være ikke sagt, at man ikke når det, man havde tænkt sig at nå.

Selv om det er begrænset, hvad der kan nås, så vil jeg dog sige, at hvis eleverne er vågne og indstillet på at lære noget, så er det egentlig forbavsende, hvad der kan læres selv på 5 måneder. Selv et fag som kemi, der har ord for at være svært, kan man godt lære en del af på bare 2-3 måneder. Den erfaring har jeg gjort både med landmænd og vordende sygeplejeelever.

Vi har i vinter haft en landbrugsklasse på 14, og da de har langt flere timer end efterskoleeleverne, når vi selvfølgelig mere og kan gå lidt mere i dybden med de ting, vi taler om. Det sker, at nogle af eleverne spørger, om de nu skal tage på landbrugs-skole også. Det svarer jeg ja til, idet der skal læres meget for at være landmand i dag, og jo mere man ved, jo lettere og jo mere spændende bliver det. På den anden

side vil jeg sige, at hvis man absolut vil nøjes med *et* ophold, så bør man foretrække højskole med landbrugsundervisning, idet jeg mener, at man ikke får fuldt udbytte af et landbrugsskoleophold uden at have haft landbrugsfaglig undervisning før. — Men som nævnt mener jeg, at det ikke er et enten eller, men et både og.

Jeg har set i en avis, at en foredragsholder, endda en folketingsmand, har udtalt, at det var de dygtigste, der forlod landbruget og gik over til andre erhverv. De, der blev tilbage, var de, der ikke kunne tage sig sammen til at flygte ind til byerne. — Jeg blev hel harm, da jeg læste det, og jeg vil gerne have lov at udtale som min personlige mening, at det er noget forfærdeligt sludder. Uden at de elever fra i vinter, der har haft landbrugsundervisning, skal blive vigtige af det, så vil jeg gerne nævne, at de var et bevis for, at det ikke passer. Det er også mit indtryk fra andre hold, jeg har haft. I, der er blevet lidt ældre og selvstændige landmænd, lad nu være at jage dem væk fra landbruget ved at klage for meget.

Gamle vinterelever kender jo nok det, at det kan knibe at sidde stille og samle tanker i de sidste 14 dage, hvis der er forår i luften. Man kunne spørge, om det ikke er kedeligt at konstatere, at de næsten glæder sig til at skulle herfra? Nej, det er det ikke, når det er mulden, der drager; det er netop for mig et bevis på, at de er rigtige landmænd.

Hvad nåede vi da i en vinter, der gik? Det kan jeg vist ikke svare på, men målet var at dygtiggøre og hjælpe dem til at blive glade og tilfredse i den plads, de skal udfylde. Enten man skal være landmand eller andet, så gælder der jo dette for os både menneskeligt og kristeligt: „Aldrig færdig, altid på vej!“ Og har vi nået det på en vinter at sætte eleverne igang og hjælpe dem et stykke fremad, både menneskeligt og kristeligt, så har vi nået ikke så lidt endda, og det var det, der var målet. *B. Østerby.*

Tak bonde, med din sædekurv.
Lad landet grønnes i dit spor,
så vi med stolthed år for år
tør pege på den danske jord.
Så længe du i furen går,
så længe du har arbejdt kær,
skal Danmark lægge fold til fold
i sol og storm og bygevejr.

Jeppe Aakjær (Højskolesb. 607).

Stævnet i København

Det var med spænding, vi ankom til stævnet. Mon der var ret mange? I kan tro, vi blev glade, da vi så de mange venlige ansigter. Tænk, vi var over 50. Det kneb med genkendelsen enkelte steder, men langt de fleste var sig selv op ad dage. Hvor var det hyggeligt. Vi sang, forstanderen talte om: At leve himlen nær, at bede. Så drak vi kaffe, „Jeppe“ viste farvelsbilleder fra turen til Harzen, Svendsen sluttede, og ind imellem og bagefter snakkede vi.

Vi kunne passende have sunget: „Skul gammel venskab rejn forgo“. Jo, for hvor er det skønt at træffe venner, som vi sjældent ser.

Fra skolen siger vi så stor en tak til jer, der kom og var sammen med os i 3 korte timer.

Selv om vi var mange, så savnede vi dog en del, som ofte er med. Vi ved godt dette om forhindringer, men I skal have en hilsen med. Vel mødt alle til næste år, om Gud vil, og vi lever. *Os fra skolen.*

Den nye byggesag

Tusind kroner fra Te	1000 kr.
Chr. Nørgaard, Raunstrup	65 kr.
Ingrid Hørup 1943	40 kr.
Margrethe Dissing 1963	20 kr.
Adolf Vesterager, Vorgod	100 kr.
Niels Peder Gammelager 63-64	100 kr.
Alfred Bojsen, Holmsland	50 kr.
Ingelise Lysholm Christensen, f. Hansen, 1956	50 kr.

For ialt 1425 kr.

meddeles herved med hjertelig tak kvittering.
Tidligere indk. 32.805,80 kr. Ialt 34.230,80 kr.

Vesterbros ungdomsgård

Muligvis har man i undervisningsministeriet været bekendt med, at vor skole havde sammenkomst i hovedstaden den 4. april, mindst ikke så lidt mere muligt var det tilfældigt, at ministeriet indbød alle efterskoleforstandere til et møde med Direktoratet for ungdomsundervisningen på Statens Lærerhøjskole i København den 2. og 3. april.

Det er altid rart at slå to fluer med ét smæk, og vi fik også en masse foredrag af dygtige folk på det af ministeriet foranstaltede møde, men der var ligesom så lidt plads for efterskolen, og det var naturligvis en skuffelse for os.

Når vi nu til daglig går hver især og er optaget af sin egen skole og dens lille verden, så kan det nu alligevel være godt at blive orienteret om alt det ungdomsarbejde, der foregår under andre forhold og på andre steder.

Især var det en stor oplevelse at besøge en klub for ungdommen på Vesterbro: Vesterbros Ungdomsgård. For næsten ingen penge kan ungdommen komme her nogle timer omtrent hver aften. Her er masser af lokaler. Der var et, der hed „Høsegården“, og som kun var for piger. Det var nærmest en frisørsalon, og vi andre pæne mænd fik da lov til at se indenfor. Mon ikke pigerne hjalp hinanden med håret? Så var der en masse værksteder. Et sted kunne man under kyndig vejledning gøre sin knallert i stand. Et sted formede man lerfigurer, og mange andre steder lavede man mange andre ting, f. eks. snedker- og malerarbejde. Man fik indtryk af, at orkestre og amatørteater havde en meget stor plads i programmerne for underholdning.

De unge på Vesterbro er måske dem, der i hele vort land er voksede op under de dårligste boligforhold, og ude på bondelandet har vi vist ofte været tilbøjelige til at

betragte dem som ikke nær så artige som vi andre. Men de unge mænd fra klubben, der viste os rundt, optrådte så ubetinget pænt og venligt, og tænk: Klubben er 6 år gammel, og der er ikke fornyet så meget som en stol. Når man så tænker på alt det, der foregår og ødelægges, hvor „bedre folks børn“ holder til, ja, så må man spørge: hvor er egentlig de rareste unge?

Dog er det klart, at der er forskel på de unge, når de i et antal af 250 rykker ind i en ungdomsgård. Ikke alle var så pæne som dem, der viste rundt og tog imod vort tøj i garderoben. Der kunne nok lyde en upassende bemærkning, men det kan der bestemt også hos os — desværre.

Hvis vore unge fra kristne kredse skal være de bedste, flinkeste og pæneste blandt Danmarks unge, så er der mange hjem, der må lægge mere vægt på opdragelse og eksempel, og så er der mange unge, der alvorligt bør overtænke, at der er noget, der hedder selvopdragelse, selvdisciplin.

Opdragelse! For nogle år siden skrev en mor til mig: „Det er ikke let at opdrage sine børn, når man er alene og må holde sengen.“ Den syge enke havde fuldstændig ret, men i de fleste hjem er der jo to raske forældre, og de skulle kunne magte opdragelsen, især da børnene som små er ganske hjælpeløse. Jeg så engang en ung mor, hvis barn lå i stuen ved siden af. Pludselig skreg barnet. Det gav et sæt i moderen, men hun tvang sig til at blive siddende, for barnets gråd var et krav, en kommando, og den slags skulle den lille ikke vænne sig til. Opslidte forældre og forkælede børn ses ofte i samme stuer. Hvis der blev gjort noget ud af opdragelsen, mens børnene er små, så kunne meget slid og mange sorger spares senere. „De klø, et barn får, før det kan huske, dem husker barnet bedst“.

Eksempel! De unge, der har vænnet sig til selvdisciplin, vil have en særlig mulighed, når de bliver forældre. Det vil falde dem lettere at arbejde med den allersværeste opgave: at vise godt eksempel.

☆ *Hjemme fra skolen*

Den 17. marts havde vi besøg af byggefirmaet „Tectum“. Vi fik to foredrag med en mængde billeder og beregninger, og det var trøstende at se, at det kan lade sig gøre at bygge, uden det bliver så forfærdeligt dyrt.

Den 18. havde vi Santalmøde for unge fra egnen, og det var også en virkelig god aften. Hvor var det rart at se, at de unge kunne give så meget til missionsarbejdet.

Den 19. var vi på udflugt. Vi besøgte Fællesforeningens store kompleks i Holstebro, og her var vel nok noget at se med hensyn til plads og mekaniske hjælpemidler. Vi hørte om de 28 flonelsvævere i Rochdale, der begyndte verdens første brugsförening. Og så var der jo dette, at vi fik kaffe med wienerbrød. Den slags er unge mennesker altid glade for, og ikke mindst når det er kaldt som den dag. Bagefter kørte vore busser hver sin vej. Landmændene besøgte Sahlholt i Gullestrup og så, hvorledes roefodrningen og rensningen var mekaniseret, medens ikke-landmændene var inde at se en fabrik. Vi mødtes så ved Viborg domkirke og fik en lille rundgang derinde, og så kørte vi ud til gymnastikhøjskolen, som i høj grad var seværdig. Her købte vi sodavand til vore madpakker, inden vi kørte hjem til en aftenfest, som lærerstaben gav til fælles bedste. — Det var ikke nogen billig aften!

Ja, omtrent hver dag har der været et

Gode hjem er af stor betydning for at få en god ungdom, men god ungdom er af lige så stor betydning for at få gode hjem. Derfor må vi alle være vort ansvar bevidst og tage det op. Noget af det, der var så værdifuldt på Vesterbros Ungdomsgård, var en følelse af fælles ansvar for stedet. Gid vi havde noget mere af dette i vore hjem og på vore skoler.

eller andet ekstra, og så kom afslutningen. Den sidste aften havde vi en sen tur til Sdr. Byskov, og her var noget med røde pølser og sodavand, endskønt vi havde fået vor aftenkaffe.

Forældredagen var som sædvanlig besøgt af næsten alle forældrene, og det var en stor glæde for staben. Naturligvis var det også skønt for eleverne at vise resultaterne af vinterens flid, og de fik også lejlighed til at vise forældrene, at de kunne underholde på flere måder. Det var vist en god dag, og vi vil endnu engang takke forældrene for besøget, for interesse og venlighed, og især vil vi sige tak for børnene (sønnerne), de sendte os, for hvad er en skole uden elever? Om aftenen måtte vi så til at slutte af, og selv om der er noget meget vemodigt ved dette, så må vi dog lægge hovedvægten på takken for det gode samvær.

Indmeldelser og forespørgsler er blevet ved med at komme både til sommerskolen og også til vinterskolen. Vi har dog god plads endnu både på efterskolen og på højskolen, både til sommer og til vinter. Til maj har vi 48 indmeldt, og så har vi desuden mange forespørgsler, hvoraf en del er ret nye.

Vi har fået den pige, vi manglede. Det blev Margit Vium Byskov fra 1961. I mark og have må vi nøjes med én mand på grund af de store lønninger, men vi har fået en havetraktor med redskaber, og vi har også fået løfte om nogen hjælp et par dage om ugen.

Og så vil vi glæde os til sommeren og forvente alt godt af Guds nåde.

TIL LYKKE!

Pinselørdag d. 16. maj vies i Blovstrød kirke frk. Lisbeth Hansen (61) til diakonelev Kristian Vestergaard Hansen, Filadelfia. — Adresse på bryllupsdagen er Kattehavevej 1 pr. Birkerød.

Husassistent på soldaterhjem

Fra „Soldatervennen“ har vi lånt dette interview med Marie Bendsen (60).
Indsendt af Ruth Lydia (57).

Vi træffer Marie Bendsen på soldaterhjemmet i Gothersgade 115 i København. Hun er ellers fra Jørsby på Mors, men synes at befinde sig godt i hovedstaden.

Er du kommet lige fra Mors og her til København?

Nej, jeg havde først plads i huset i As-sing og på Mors, ligesom jeg også har været på højskole i Nr. Nissum.

Hvor længe har du været på soldaterhjemmet?

Jeg begyndte i Værløse den 1. november 1960 og kom til Gothersgade den 1. december 1962.

Hvordan kom du ind i arbejdet?

Jeg fik en personlig henvendelse. Det var forøvrigt, mens jeg var på højskolen.

Kendte du noget til arbejdet i forvejen?

Overhovedet intet — og jeg syntes godt nok, at det var lidt langt borte, og der var forøvrigt mange på skolen, der ikke kunne forstå, jeg ville gå mellem så mange soldater.

Har det så været svært?

Nej, slet ikke. Det er faldet ganske naturligt, og der har ikke været tale om dril.

Soldaterne har aldrig været påtrængende, og de respekterer vor indstilling. Der var forøvrigt engang en soldat, der spurgte mig, om det var rigtigt, jeg aldrig gik ud med soldater, og da jeg svarede ja, sagde han bare: helt i orden!

Luftforandringen og selve arbejdet er jo noget andet end højskole og privathjem.

Ja, der er unægtelig en stor forandring fra „højskoleluften“, men arbejdet har været let at komme ind i — og jeg kan lide det. Ellers var jeg også rejst for længe siden. Jeg nyder at være med i det gode fællesskab og samarbejde.

— *Men er der ikke meget at gøre?*

Vi har det, vi kan overkomme; men der er godt humør. Der er da også dage, hvor der ikke er ret meget at gøre, men det er nu de længste. Det er kedeligt ikke at have noget at se til.

Hvad med rengøring og opvask?

Jeg ved godt, at det indtager en god del af arbejdstiden, selv om ekspeditionerne ved disken vel nok tager det meste. Men det er da nødvendigt i et hjem, at der er rent og hyggeligt. Forøvrigt tager jeg det som afslappelse fra disken (udregninger etc.) at komme til at vaske op. Vi skiftes til det og på den måde bliver det aldrig ensformigt.

Hvad med fester og andre arrangementer?

Vi deltager altid i festerne og underholdningsaftenerne — alt eftersom tiden tillader det — for vi skal jo lave kaffe og servere den, når den tid kommer. Til oprydningen bagefter er der altid soldater, som er villige til at hjælpe, så vi ikke skal slæbe på tunge borde, stole, service og andet.

Navnlig er hyggeaftenerne festlige. Jeg kan godt lide at pynte op med lys og blomster. Sådanne aftener er soldaterne i særlig godt humør; vi føler os som én stor familie, det er hjemmet.

Bibeltimerne — er du med til dem?

Nej, de er forbeholdt soldaterne, så den åndelige føde må vi piger have andre steder. Jeg kommer til bibeltime på KFUK og til søndagsmøder i Bethesda, når det kan lade sig gøre — det vil sige hver 14. dag.

3¹/₂ år på soldaterhjem — tror du, du vil kunne undvære det?

Man kan jo vænne sig til meget. Når jeg har været på ferie, har jeg aldrig været ked af at skulle i gang igen — tværtimod. Jeg ved faktisk ikke, om jeg kunne tænke mig noget andet.

Er der noget, du savner?

Det har jeg faktisk aldrig tænkt på . . . Jeg kunne måske godt tænke mig at flytte hen på et andet soldaterhjem; men det er svært, når man er glad for det sted, man er.

Hvad er lønnen?

Den er god nok, når man ingen speciel uddannelse har. Det er jo ganske normale pigelønninger.

For øvrigt er det nu ikke for lønnens skyld, men for at gøre et stykke arbejde, jeg er i tjenesten.

Kan du mærke, at det er et kristeligt ungdomsarbejde?

På soldaterhjemmet kommer alle — de fleste har ingen tilknytning haft til kristeligt ungdomsarbejde før. Det kan da mærkes, men de er alle lige velkomne, og jeg håber også, at de føler det. Mange KFUMer skjuler sig — gid de dog ville kendes ved deres ståsted, for det ville være både en hjælp og opmuntring for os i det daglige arbejde.

Har du et ønske at slutte med?

Det skulle være, at mange flere unge piger ville melde sig til tjenesten.

God læsning fra Lohses forlag

Sigrid Forsingdal: Rektors datter. 16,50 kr. En meget smuk roman om en ung piges vanskeligheder og fejltagelser foranlediget af, at moderen er død, og at faderen ønsker at gifte sig igen.

Per Hilleren: Det suser gennem skovene. 136 sider, 12,50 kr. En god og lærerig skildring af en vækkelse i Norge. Tro nu ikke, den er kedelig.

Max Wedemeyer: I Tidemans barak. 114 sider, 9,50 kr. En af de bedste bøger, jeg har læst. Vi får at se, hvor store ting Gud kan udrette gennem en dødssyg mand, en træt præst og en del andre ganske almindelige mennesker. — Ethvert menneske vil have godt af at stifte bekendtskab med bogen, der i sandhed fortjener at kaldes opbyggelig.

N. Petersen-Høkkelbjerg: — 13 sønderjydske fortællinger. 196 sider, 17,50 kr. En god dansk bog.

Paul Holt: Kirkelig forening for den indre mission i Danmark gennem 100 år. Hefte nr. 7, 5,50 kr.

Johannes Müller: Ungdommen og det stakkels 6. bud. En god lille pjeces om „den stakkels ungdom“. 1,75 kr.

Om sprogundervisning

Kan det betale sig at ofre nogen tid på at lære et fremmed sprog? — Ja, det kan det!

Nu om dage kommer mange mennesker ud at rejse — også til fremmede lande. Mange kommer i forbindelse med udlændinge, der er her i Danmark som turister, på udveksling, som studerende osv. Hvor er det så ærgerligt at stå der og ikke kunne sige én sætning på det sprog, der oftest benyttes: engelsk. Manges rejse går sydpå til Tyskland, Schweiz, Østrig, Italien eller andre lande. Her er det unægteligt en stor hjælp at kunne tysk. Eller man bliver ansat i en virksomhed, hvor ledelsen spørger efter folk, der kan engelsk eller tysk.

Er det da ikke svært at lære andre sprog? Jo, det er det!

Der skal lægges et ærligt stykke arbejde i det, hvis man virkelig skal nå et ordentligt resultat — og hvis man skal glæde sig over at arbejde med dette eller hint fremmede sprog.

Men vælger man sprog - og arbejder med det, altså arbejder! - så kan det blive én selv og andre til både gavn og glæde.

R. Olesen.

* Højskolepost

HILSEN FRA STÆVNE I KØBENHAVN

Samlede til Nissum-stævne på KFUK i Kannekestræde sender vi en hjertelig hilsen til alle kendte.

Sigrid M. Hansen 1963. Birgitte Mathiasen 1962. Ruth Johansen Kock 1962. Jonna Pedersen 1962. Birgit Christensen, f. Stilling, 1962.

Poul Erik Christensen. Bente Bonnerup 1961. Birgit Hauge 1960. Elisabeth Kristensen 1960. Edel Kirkegaard 1960. Marie Bendsen 1960. Johannes Meldgaard 59-60. Fru Meldgaard. Bent Rasmussen 59-60.

Esther Pedersen 1959 og 1955. Birthe K. Hansen 1959. Anker Lauridsen 57-58. Jens Jensen 56-57.

Ingelise Lysholm Christensen, f. Hansen, 1956. Peter Lysholm Christensen. Ruth Bahn Clemmensen, f. Jensen, 1956.

Anna Olsen, f. Andersen, 1956.
 Vagn Olsen. Kirsten Dahl 1955.
 Kirsten Sørensen. Dora Svendsen-Tune 1955.
 Børge Svendsen-Tune. Edel Jeppesen 1955.
 Gerda Jensen 1954. Niels Vinther 52-53.
 Martha E. Jørgensen, f. Rasmussen, 1952.
 Arne E. Jørgensen. Angelika Jutschlag (64).
 Anker Friis Hansen. Agnete Jørgensen 1951.
 Ruth Tiedemann, f. Hansen 1948.
 Connie Tiedemann. Doris Nielsen 1940.
 Johanne Kjær 1940. Signe Olesen 1932.
 Marie Andersen. Dortha Holck 1922.
 Henny Sønderby, f. Olsen, 1940, 41, 47 og 51.
 Inger Bahn Jensen, f. Pedersen, 1928 - 34.
 Svendsen. „Jeppe“. Agnes og A. Kristensen.

AARHUS HØJSKOLEKREDS

Møde i „Carmel“ tirsdag den 12. maj kl. 20.
 Højskoleforstander Johs. Christensen, Luthersk
 missionsforenings højskole, Hillerød.
 Alle er altid velkomne.

ELEVERNE GLEMTE

Frottéhåndklæder: Et gult, et blått og et lyse-
 rødt. Desuden et hvidt vaffelhåndklæde med blå
 borter langs siderne. Der er også efterladt en
 „redefuld kamme“. — Skriv efter sagerne.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1963 Frk. Ella Precht Bøystrup, Frejasvej 22,
 Grenå — samme, Strømmen 23, Ørsted.
 1963 Frk. Bodil Hansen, Vestergård, Gjelle-
 rup, Hammerum — samme, Tibberup
 børnehjem, Gl. Strandvej 209, Esper-
 gærde.
 1963 Frk. Bodil Nielsen, De gl. Hjem, Nørre-
 gade, Herning — samme, Vestergade 12,
 Herning.
 1963 Frk. Ane Marie Bjerregaard, De gl.
 Hjem, Nørregade, Herning — samme,
 Vestergade 12, Herning.
 1961 Frk. Inger Nielsen, Egely, Holme, Høj-
 bjerg. — Fru Inger Landkilde Sørensen,
 Damgårdsvej 10, Viby J.
 1961 Frk. Margit V. Byskov, Husholdnings-
 skolen, Ølstykke — samme, Øster Kær-
 gård, Hjerm.
 1961 Frk. Anna Næsager, Tømmerby, Frøstrup.
 — Fru Anna Ellesen, Lille Majgaard,
 Tvis.
 1959 Frk. Else Christensen, Lille Donnerup,
 Give — samme, Højbo, Åsted, Durup.
 1958 Fru Lissi Ravn, Grindstedvej 2, Billund
 — samme, Ringgivevej, Give.
 1958 Fru Else Hansen, Haraldskær, Skibet —
 samme, Øster Grundet, Vejle.
 1958 Frk. Karen Margrethe Nielsen, Bibelsko-

- len, Staffeldsgate 4, Oslo, Norge — sam-
 me, Behandlingshjemmet Ørsholt, Kvist-
 gård, Sjælland.
 1957 Frk. Anna-Lise Sørensen, Husholdnings-
 skolen, Hammerum. — Økonomaelev
 frk. Anna-Lise Sørensen, Centralkøkke-
 net, K. F. Dianalund.
 1956 Barneplejerske frk. Frida Grønne, Fød-
 selsanstalten Jylland, Nørrebrogade 37-
 39, Aarhus C. — samme, Mejrup,
 Holstebro.
 1955 Frk. Anna Madsen, KFUM, Jernbane-
 gade 23, Aalborg — samme, KFUM,
 Klostergade 37, Aarhus C.
 1954 Fru Marie Larsen, Felde, Djeld, Vinde-
 rup — samme, Felde, Ryde, Vinderup.
 1934 Bestyrerinde frk. A. Bojsen, Nr. Dal,
 Fabjerg — samme, Marupvej 18, Skjern.
 Fru Jensine Væggemose, Nørholm, Skave,
 Holstebro — samme, Hodsager By,
 Holstebro.
 1957 Frk. Aase Svankjær Nielsen, Monrads-
 gade 16, Herning. — Fru Aase Christen-
 sen, Søbjerg 5, Fredericia.
 1955 Fru Inge Hedegaard, Ravnsnæsvej 39,
 Birkerød — samme, Aakjærs Allé 4,
 Søborg.
 1952 Fru Birgit Andersen, Markusholm, Tom-
 merup — samme, Søndergård, Nr. Broby.
 1951 Frk. Ingrid Dam, Harrestrup skole, Nr.
 Felding, Holstebro. — Fru Ingrid Laur-
 sen, Harrestrup skole, Nr. Felding,
 Holstebro.

Vinterskolen:

- 62-63 Torben Vindum, Landbrugsskolen, Ham-
 merum — samme, Elmely, Linde, Bur.
 60-61 Simon M. Petersen, adr. købm. Andrea-
 sen, Lomborg, Ramme — samme,
 Selatrad, Thorshavn, Færøerne.
 59-60 Diakonelev Egon Vinther, Diakonskolen,
 Dalgas Avenue 52, Aarhus C. — samme,
 diakon Egon Vinther, Tåstrup Kurhjem,
 Ludvig Hegners Allé, Tåstrup.
 50-51 Johannes Borg, Dyrebækgård, Roust-
 høje, Varde — samme, adr. Th. Thuesen,
 Årre pr. Varde.
 41-42 Ejnar Kjeldsen, Brøndsholm, Naur —
 samme, Ny Bronsholm, Naur, Holstebro.
 14-15 Karl Thomsen, Øster Halgård, Måbjerg,
 Holstebro — samme, Korsbjergus,
 Hjerm.
 55-56 Hans Jensen, Østerlund, Aulum — sam-
 me, Kilde, Aulum.

Udgivet af
 Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
 Redigeret af forstander A. Kristensen

W. CHRISTENSENS BOKTRYKKERI - STRUER 1430B